

ministerens regi, altså et tæskehold, som virkelig gennemgår eksisterende lovgivning og rydder alt det overflødige ud. Det kan også opnås ved at indføre byrdebudgetter, både i de enkelte ministerier og for regeringen som helhed, og det er også vigtigt at gennemføre svarfrister for offentlige myndigheder.

Det er nogle af de metoder, vi har peget på. Vi har flere i kataloget, men her er bare nogle af dem. Vi vil i oppositionen meget gerne invitere regeringen til et samarbejde om disse problemer. Vi ved nemlig udmærket, at opgaven er svær, og det var også derfor, vi foreslog et samarbejde mellem regering og opposition om denne sag i forbindelse med arbejdet med finansloven for 1995. Dette initiativ blev som bekendt imødekommet, og vi fik i daværende erhvervsminister Mimi Jakobsens tid startet hele projektet. Men siden har vi ikke mødt nogen stor samarbejdsvilje og heller ikke set nogen positive resultater. Tværtimod er byrderne vokset og vokset og vokset, og derfor indbyder vi til et samarbejde.

Pernille Sams (KF):

Det er en lille, sølle sag på 16 uforpligtende sider. Så enkelt kan man beskrive denne redegørelse, som vi nu oven i købet skal have en folketingsdebat om. 16 sider, som er skrevet i et banalt, forklarende skolemestersprog, så man skulle tro, det var en undervisningsbog til de mellemste klasser i folkeskolen.

Hvis det så endda kun var sproget, der var banalt, kunne man endda leve med det, men det gælder desværre også indholdet. Redegørelsen bærer tydeligt præg af en fuldstændig verdensfjernhed og manglende forståelse for de danske virksomheders vilkår, så vi opfatter det som ganske alvorligt, at regeringen i ramme alvor kan præsentere et udspil som det her.

Den barske virkelighed i Danmark i dag er, at regeringen ikke vil indse, at danske virksomheder opererer i et globalt marked, hvor deres konkurrenceevne er helt afgørende. I hele Nyrupregeringens levetid har man minutøst og langsomt, men sikkert hvert eneste år undergravet danske virksomheders konkurrenceevne, og hver eneste gang har vi advaret og sagt, at det var en kortsigtet og forkert politik, som ville skabe stor problemer i samme øjeblik, konjunkturerne vendte.

Det er klart, at når markedsandelene falder, som de har gjort i alle disse år, og markederne samtidig svinder ind, vil det uundgåeligt place-

re os i en særdeles sårbar situation. Det er lige præcis dér, vi er havnet nu, og det er fuldstændig forudsigeligt, at det vil gå sådan, men det er regeringen den eneste, der ikke vil erkende.

Lige siden 1993 har regeringen ført en meget negativ overordnet erhvervspolitik, startende med skattereformen i 1993, som den socialdemokratiske regering gennemførte med én eneste stemmes flertal, og som indeholdt en meget lang række byrder for dansk erhvervsliv – lige fra alle de grønne afgifter til arbejdsgiverbetalte arbejdsmarkedsbidrag, goodwillbeskatning, ejendomsavancebeskatning, aktieavancebeskatning, afskaffelse af 3-års-reglen for udenlandslempelsen, og hvad ved jeg. Selv medarbejderaktier fik dødsstødet.

I de mellemliggende år er der efterfølgende kommet en lang række nye byrder og nye stramninger for erhvervslivet: hele tre gange har man forhøjet ATP-bidraget, arbejdsgiverne er blevet pålagt betaling for lønmodtagernes anden ledighedsdag og en hel stribe andre ting. Jeg kunne stå heroppe og nævne dem alle sammen.

Der er kommet et par ganske få lettelser, som vi har fået i betaling for forskellige forlig, i og med vi har fået arve- og gaveafgifterne sænket og har fået fjernet formueskatten. Det kvitterer vi for og siger tak for, men det er jo desværre alt, alt for lidt i forhold til alle de mange nye byrder, der er blevet pålagt erhvervslivet. Det kan slet ikke opveje de øvrige indgreb, regeringen har lavet, som vi senest har set det med pinsepakken, der også blev gennemført med en eneste stemmes flertal, og som koster erhvervslivet 2,6 mia. kr. alene i det kommende år.

Og hvad byder regeringen så på i denne redegørelse, som den har fremlagt, og i det kommende år, nu hvor erhvervslivet i virkeligheden er kolossalt presset? Jo, statsministerens åbningstale, som han holdt her i Folketinget den første tirsdag i oktober, og som vi ventede på med spænding, indeholdt en eneste, fuldstændig uforpligtende sætning om erhvervslivet. Og denne redegørelse, hvad med den? Sætter den nye spor? Næh, regeringen bliver bare ved med at snakke om nye støtteordninger, forbrugspolitik og nye skatter og nye byrder på virksomhederne. Selv de helt små virksomheders administrationsgodtgørelse har man nu besluttet sig for at inddrage i forbindelse med finansloven, og regeringen lægger op til at pålægge det danske erhvervsliv nye økonomiske byrder på 1,7